

תדרין

*** המדבר האדום (תכלת, תל-אביב) בדיווחה של אשה בעיר העשיה אפורה וקרה, מתוארת ע"י אנטוניוני בי צילומים עוצרי נשימה.

תיאטרון

*** נושים (בימות) מחזהו הקצר של אוגוסט סטרינדרברג הוא לשלושה שתי קנים: אשה ושני גברים. זוהי אשה שטנית שהשתלטה על בעלה השני, אמן מתוסבך שאינו מצליח להינתק מעבודותיה. הבעל הראשון, אותו נטשה, מופיע כדי לגבות את חובו. בעזרת האשה הוא מצליח להפנט את הבעל השני ולגרום למותו. מחזה קשה ששיני הזמן אכלו בו, שלא זכה לביצוע מבריק והולם, כזה שבכוחו לנער את אבק השנים מיצירה שבעייתה וצורת כתיבתה נתיישנו. **אלישבע מיכאלי** מגישה במה חק כבד ובלתי מעניין. קשה להאמין כי הצליחה להטריף אחריה דעתם של גברים. **שמואל עצמון** כבעלה החורו, לא הצליח להפנט את הבעל המתוסבך, וכמוכן שלא את הקהל; זוהי איפוא הסיבה שמשחקי הקורטי של **עודד תאומי**, לא הרקיעו לדרגת חוויה, ולא הצליח להפגין את השיעור מום המאפיין הצגה זו, שבוימה בכבודות חסרת השראה על-ידי יוסי יורעאלי.

* **כתר בראש** (התיאטרון הקאמר) **יעקב שבתאי** חיבר קומדיה על התקופה בה נוקק דויד המלך לטוכנת בתולה כדי שתשכב בחיקו. זהו מחזה אנאכרוניסטי הי משובץ פה ושם בבדיחה בינונית, אך חסר כל התפתחות דרמטית ו/או עלילתית. אפי' לו כפארודיה החומר דל ואינו משכנע. לשב-תאי נגמר הסוס לאחר המערכה הראשונה, ובימויו של **שמואל בונים** רק מדגיש זאת. נידמה כי **אבנר היזקיהו** שהתמחה בעיצוב דמויות מלכים, מוסיף מלך נוסף לגלריה שלו, רק כדי להישאר בטורמה מלכו-תיה, כדי לגלם בעתיד מלך קצת יותר בשר ודם. **יהודה פוקס** הצליח לעשות יש מאין. בעזרת איפור ותלבושת מתאימים יצר דמות מסוגנת של רבי-תכנן. **אלברט כהן** עושה מאמצים, **מוסקו אלקלעי** מגויס, **דבורה קירר** לא משתלבת בעיטה, **מישה נתן** מבוזבז, ואילו **חלקו של שמעון בר נפל** תפקיד של פלייבוי תנ"כי (**אדונידו** ההו-לל), לכן קל להבין למה הוא מגשש באפלה. **לנתן כהן** עוזרים חרב גדולה, איפור ו-תלבושת היראות **כיואב** שר צבא דויד. **אבישג השונמית** של **אתי אודמן** אינה ניראת אמנם כנערה בתולה, לעומת זאת היא משכנעת כי בכוחה לצחקק, לא תמיד במקום הנכון. התסאורן **אריה נכון**

- לא כדאי לראות
- * לא חשוב לראות
- ** אסור לראות
- *** רצוי לראות
- **** חובה לראות

הולנוע

*** **רוץ אדם רוץ** (אסתר, ת"א) סרט פעולה טוב, מהסוג שרואים רק פעם בהרבה זמן. עם דמות מענינת, משוחקת היטב, של סכינאי שודד וגנב, הנקלע לתוך המהפכה המכסיקאית, והופך אתראי ל-3 מיליון דולאר שיש עליהם הרבה קופצים בצורת קבוצות שודדים ואקדחנים בודדים. זהו סרט לא רק מותח מהתחלה עד הסוף אלא גם מעניין מהתחלה עד הסוף.

● **אחרי אחרי הרופים** (ירון, ת"א) קומדיה מטופשת, עם עלילה מטופשת על נציג אמריקאי ונציג רוסי בוועידה בינלאומית המחליטים להתחרות ביניהם מי יגיע ראשון לסאריס, ברגל. דיאלוגים חסרי השראה, וכן המשחק, וכן כל השאר.

** **מותו של יהודי** (פאר, ת"א) דניס דה לה פאטליה ביים במקצועיות רבה סרט על מפקח משטרה ערבי המנסה להרי-אות לשבוי הישראלי שלו (אסי דין) שהי-חיים יפים, וכדאי לחיות אותם, וכדאי לח-כות לשלום במקום למות במלחמה. הרעיו-נות היו ראויים לביצוע יותר טוב, את העלילה אפשר היה להחליף אבל הכל קר-רה שם מהר ושוטף ויש איריה, ומוסיקה יפה, ומשחק מיוחד במינו של אקים סמיר-רוף, כך שלא מרגישים במיוחד בכל השאר.

* **השליח לפקין** (ת"א, ת"א) מדען אמריקאי (גרגורי פק) נשלח לפקין כדי לגלות נוסחה של מולקולה מיוחדת, המרכיבה אנוים שיוכל להצמיח ירק על שדות קרח. בתוך מוחו נמצא מכשיר קשר שהוכנס לשם בניתוח, כל הרפתקאותיו בי-ארץ המהפכה ראיות בהחלט לבלוי של שעתים בקולנוע.

* **האדם שחייב למות** (פריז, ת"א) סטור חייו ומותו של ישר הנוצרי הועבר לכפר יהוני עשיר שאנשיו מסרבים לתת מקלט לאחיהם הפליטים שגורשו ממ-קומם. סרט של ג'יל דאסין, על פי ספר של ניקוס קאונצ'קיס, משוחק ע"י מלינה מרקירי וצוות טוב לצידה.

חדש בציור

סטיב סינגר (גלריה לים, תל-אביב) מהחיה הוכחה לכך שאמן אינו צריך להיות רעב ודקא. בגיל 32 סטיב הוא ללא ספק אחד האמנים השבעים ביותר בעולם. הוא מיליונר גם בקהמיה אמריקאית. הוא בע-ליהן של כל מחלקות התכשיטים בחנויות הכליבו הגדולות של ניויורק והחוף המע-רבי. הוא בעליה של חברת תמרוקים גדולה ואחד מיבואני היהלומים הגדולים של אר-צות-הברית. בשנה האחרונה בלבד הסתכס-מחזור העסקים שלו ב-20 מיליון דולאר.

אבל ההנאה האמיתית של סטיב אינם היהלומים והתכשיטים שלו, אלא הקילומט-רים הרבים של חוטי פלסטיק ציבועוניים להם הוא מקדיש כימעט את כל זמנו הפנוי מעסקים. מהם יוצר סטיב תמונות מיוחדות במינן: על גבי לוחות עץ הוא נועץ עשרות סיכות וקוץ, כשבניניהן הוא מותח עשרות מטרים של חוטי פלסטיק. התוצאה: תמונה קינטית, בעלת ריתמוס עצמאי ומישחק צב-עים מרהיב ביופיו.

זה אינו סופ-ארט, לא אופ-ארט ולא מיני-ארט, אומר סטיב, "זה זרם עצמאי באמנות שאין לו הגדרה מדוייקת." את הי-טכניקה של אמנותו אין הוא מוכן לגלות לאיש. זו המצאה בילעדית שלו. הוא החל לעסוק בה כשהיה סטודנט לכלכלה באוניבר-סיטת הארווארד. בשעות ההרצאות היה סטיב נוהג לשרבט קשקשות קינטיות על ספ-ריו ומחברותיו. התוצאה: חבריו היו קר-נים את ספריו ומחברותיו במחיר הגבוה ממחיר הקרן. עשר שנים אחרי שהתחיל לעסוק בכך הגיע סטיב לדרגת שלמות כזו ביצירתו, שמיטב האספנים של ארצות-הב-רית רוכשים את תמונותיו לאוספיהם. סטיב אינו מרבה להציג את תמונותיו ואינו מוציאן למכירה. הן מסארות את משי-

צייר סינגר ויצירה

רדיו ואת דירתו בלב ניויורק. רק אנשי עסקים הנקלעים לשם וניצבים נדהמים נו-כח הכוח הסמון ביצירותיו, יכולים לרכשם. סטיב, שהוא נשוי ואב לשלושה, מקדיש לכל תמונה בין 30 ל-100 שעות יצירה, כשהוא רכון ומסובך עם חוטי הפלסטיק שלו עד השעות המוקדמות בבוקר. בכיקוריו הרבים בארץ נהג סטיב, שהוא גם אספן תמונות בעצמו, לטובב בגלריות התלאביביות ולרכוש תמונות של ציירים ישראלים. כך קשר גם קשרים עם עמליה ארבל, מבעלות הגלריה לים. היא לא ידעה מעולם כי גם סטיב עצמו צייר, התמלאה לגלות זאת כאשר ביקרה במשרדו. אז נולד הרעיון לערוך תערוכה בתל-אביב. הוא שלח לישראל 30 מתמונותיו, אשר יוצגו בשבוע הבא בגלריית לים.

נמשכת ההרשמה ל:
* **בגרות - מוקדמות**
כתות חדשות מ-26 באוקטובר
משך הלימודים עד להצלחה בבחינות
נמשכת ההרשמה לשפות:
* **אנגלית - צרפתית - גרמנית**
* **ערבית - איטלקית - ספרדית**
לתלמידים ולמבוגרים

בי"ס לשפות
ברליץ
BERLITZ
תל-אביב
נחלת בנימין 2
טל. 56347
שד' דוד המלך 1
טל. 266443
חיפה, החלוץ 27, טל. 69265. בת-ים, רוטשילד 25

נגד קשקשים
* מונע נשירת שער
* מחזק את השורשים
* ממריץ גידול השער
tayalysin
חוצר איכות של הטבדות טאליסין

סטודיו לאמנות הקולנוע והתיאטרון
מודיע על פתיחת קורסי ערב
(מחזור ו') ב-15.10.69
קורס לדרמה
בהדרכת: עדנה שביט * ניקו ניתאי
מיבחני כניסה ללא תשלום.
פרטים והרשמה: סטודיו לאמנות התיאטרון, רח' יצחק שדה 34, טל: 38289, בשעות 12 - 9 ו 4 עד 8 בערב.
בקרב הגנת בכורה של התיאטרון. סטודיו לאמנות התיאטרון: "כוכב ללא שם" בבימויו של ניקו ניתאי.

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134, תא-דואר 136 • מען מברקי: עולמפרס • בית-דמוט משה שהם כע"מ, תל-אביב, רח' פי 6 • גלויות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנר • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.